

Liber

Conuexum Iouis	46816250
Concauum Saturni	46816150
Conuexum Saturni	65357500
Concauum octauę sphere	65357500
Conuexum Octauę sphere	130715000
Concauum Monoz bis	130715000
¶ Et orbium spissitudines crassitudinesq; subducto cōeuiū iter-	
uallo/ab vniuersitatis sui orbis cōeoxo, reliquāq; sunt hoc pacto.	
Crassitudo globi Lune	99504
Crassitudo globi Mercurii	334209
Crassitudo globi Veneris	3097250
Crassitudo globi Solis	325000
Crassitudo globi Martis	24882000
Crassitudo globi Iouis	17969250
Crassitudo globi Saturni	18541250
Crassitudo globi Octaui	65357500
¶ Duplato cuiuslibet globi puerō; facile ex regula diametri q;	
lesteū globoū circuitus circumferētiasq; felicias hoc pacto.	
Circunferentia globi Lune	1310829
Circunferentia globi Mercurii	3411572
Circunferentia globi Veneris	21880000
Circunferentia globi Solis	24922857
Circunferentia globi Martis	181324000
Circunferentia globi Iouis	294273572
Circunferentia globi Saturni	410818572
Circunferentia globi Octaui	821637143
¶ Quo quidē circumferētiarū numero p 360 pūto/pueniūt mili-	
miliaria; que vniuersitatis globi gradui respondent, hoc pacto.	
Unus gradus circuitus globi Lune	3642
Unus globi Mercurii	9476
Unus globi Veneris	63556
Unus globi Solis	69231
Unus globi Martis	503678
Unus globi Iouis	817427
Unus globi Saturni	1141163
Unus globi Octaui	2282326

¶ Scđz Eratosthenis regulāq; autor i assignāda terre curva-

tura atq; diametro insequit, vni gradui circuitus terre, scđm cō-

putationē rhomanā respōdet miliaria octuagita septē et semis.

Sedim autē cōputationē qua Alphragamus Thebiciusq; vtū, vni

gradui terre respondet miliaria 56 cū dodrāte, hoc est/r tr̄ es q̄rtē

vni/r terre circumferēta est 20428, r q̄ttuor septiq; et terre dia-

metrus 6500. et semidiometri q̄ttitas. 3250. Quo sityt Alphra-

gani miliariuū paulom⁹ passuū 1542 p̄tinere d̄ ep̄hēdat: deest

millariū rhomanū solū mille cōphēdit. et q̄ pdicta iterualla ergo

distātias ad Eratosthenis autorisq; miliaria calculata desidera-

ret; factu p̄q̄ facile ēhili q̄ arithmeticō destitut⁹ nō est p̄sido. Sz

de his hacten⁹: etiā plusq; par sit (nisi numerorū amatorib⁹) di-

cū esse videf; Introductorii astromici de sphera. prīni finis.

Liber scđus de circulis ex quibus sphera materialis

cōponitur, et illa sup̄ celestis que per ista imaginatur cō-

poni intelligitur. Et primo, quid circulus maior, quid

minor; et quid equinoctialis circulus. Cap. primum.

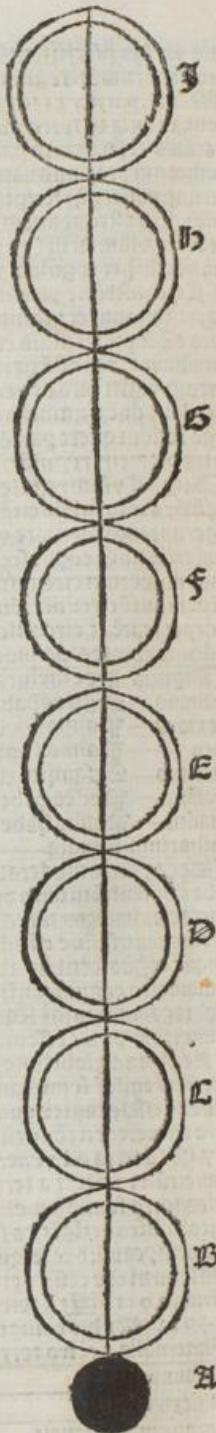
Naturam autē circulorum, quidā sunt maiores; quidā minores, vt sensui patet.

Maior enī circulus in sphera dicitur, qui descriptus in superficie sphera su-

per eius cētrum, diuidit sphera in duo equalia. Minor vero, qui descriptus

in superficie sphera eā nō diuidit in duo equalia; sed in portiōes inēqualēs.

Inter circulos vero maiores, primo dicēdū, est de eq̄noctiali. Est igit̄ eq̄noctialis cir-

culus quidam diuides spheram in duo equalia; secundum quilibet sui partem equidistantes ab utroque polo. Et dicitur equinoctialis: quoniam quando sol transit per illum quod est bis in anno in principio arietis scilicet et in principio librae) est equinoctium in universa terra. Unde etiam appellatur equator diei et noctis: quia aequaliter dicunt artificalem nocti. Et dicitur cingulus primi motus. ¶ Unde sciendus, quod primus motus dicitur motus primi mobilis; hoc est non sphaera sive cylindrus qui est ab oriente per occidente rediens iterum in orientem: qui etiam dicitur motus rationalis ad similitudinem motus rationis qui est in microcosmo; sed est in homine, scilicet quando fit consideratio a creatore per creaturem in creatorum ibi sustendo. Secundus motus firmamenti et planetarum contrarius huic est, ab occidente per orientem iterum rediens in occidente: qui motus dicitur irrationalis sive sensualis; ad similitudinem motus microcosmi qui est a corruptibilibus ad creatorum situm rediens ad corruptibilia. Dicitur ergo cingulus primi motus: quia cingit sive dividit primum mobile scilicet sphaeram non a duobus equalibus sive distans a polis mundi. Unde notandum, quod polus mundi, qui nobis semper apparet, dicitur polus septentrionalis arcticus vel borealis. Septentrionalis dicitur a septentrione; hoc est minor uirga, qui dicit a septem et trion quod est boreas; quia septem stelle que sunt in uirga tarde mouentur ad modum bouis; cum sint propinquae polo. Uel dicuntur illae septem stelle septentriones, quasi septem teriones; et circa polo. Arcticus quidem dicitur; ab arcu, quod est maior uirga. est enim iuxta maiorem uirgam. Borealis vero dicitur; quia est in illa parte a qua venit boreas. Polus vero oppositus dicitur antarcticus, quasi contra arcticum positus, dicit et meridionalis; quia ex parte meridiei est. dicit etiam australis; quia est in illa parte a qua venit auster. ¶ Ista igitur duo puncta in firmamento stabilia; dicuntur poli mundi; quia sphaera aere terminata; et ad illos voluit mundus. quos unus semper nobis apparet reliquias vero semper occultatur. Unde Virgilius in primo Georgico. hic vertex nobis semper sublimis sat illud. Sub pedibus stix atra videt manus profundi.

¹ **C**hao circulus in sphaera est qui in conuexa superficie sphaera descriptus sphaera duo equa diuidit. Et sunt tres: **E**quator, **Z**odiacus, **L**olurus equinoctialis, **L**olurus solsticialis, **M**eridianus, et **H**orizon. **C**irculus minor in sphaera est in superficie sphaera descriptus minime sphaera in duo equa diuidit. Et sunt quattuor: **C**irculus arcticus, **C**irculus cancri, **C**irculus capricorni, et **C**irculus antarcticus. Quo sit vi summatur deces sine circulis; quos praesens suscipitur determinatio. Et primus auctor determinatio equatoris exequitur; cuius determinatione littera clara est.

² **C**hagi principia puncta in celo qualiter determinantur: punctum orientis, punctum medie diei, punctum occidentis, et punctum medie noctis. Punctum orientis dicitur. Meridies intelligitur: Occidens et caducus. Medies noctis finaliter potestatu. Suntque lux, lumen, umbra, tenebris. quapropter motu qui a oriente incipiens in eundem relatum finem diuine intelligenter contemplationis motu explicatur; qui a deo incepitus in deum recurrens sphaericiter delinitur; et motu interiori nostrae infirmitatis motu insinuat; quo expensibili modo optimam naturam assurgimus; quo iterum relabimur ad caducem; a quibus rursus ad diuinam contemplationem officium erigimus; ut ex ipsis que visibilita facta sunt invisibilita dei comprehendere cernamus. Id tamquam concretio contemplationis modus supra rationem ascendiatur; et quibus sors cognoscendi felicissima obvicius gaudet potius intelligibili modo ex deo oia contemplari; et in ideam cognitam reducere ostendat; et quass in pino cognitionis circulo agitaris rationis motu interiori cognoscendi circulo sex tenebris sluce mendicare. et magi per haec quattuor puncta magna arcana portentur. Sed de his hactenus.

³ **C**um de primo motu, quo oes sphaera inferiores intra diem et noctem circa terram raptantur; et de motibus propriis inferiorum contra interius sphaerarum in secundo capitulo primi libri, per presenti introductione dictum est sufficiat: Illud tamen primum motum facile experiri in luna; que omnium oscillatione zodiacum illo motu percurrit, quam si notamus in coitu cum sole; et eis postero die intuemur videbimus eandem ex parte orientis modo videri possit; et reliquis sole; et altera nocte magis orientem versus elapsam; donec ad solis oppositum plena face illustrata pertigerit; ad quam iterum suum absoluendo circulum retro properare festinat; quo usque eidem uigatur. Et hoc pacto de sole annotaueris; si aliquam stellarum fixarum in via solis ex parte orientis annotes; que tardius admodum motu comparata ad solem mouetur; quem tandem proprius motu sol assecutus; tuis obtutibus subtrahet; mox orientem versus elapsus; eam ad occidentem relinquet; et hunc in modum longis temporibus de quinque planetarum propriis sphaerature accommodis motibus experientia te redderet edoctum.

⁴ **C**um autem polus noster boreus, dicitur a vento; septentrionalis a septem stellis plaustrisque sunt. Rodes denotatio utriusque poli. minoris uirga que et Lynosura dicitur; et que est una quadraginta octo imaginum celestium; et arcticus ab arcto maiore uirga que Calisto et Elyce nominatur; una itidem celestium imaginum; clarus est quod commentationis lucem requirat. et hunc in modum de appellationibus alterius poli; qui cum illis etiam noticus et austronoticus dicitur.

Quid circulus maior et minor in sphaera

magis proprius in celo puncta determinantur.

¶ facile est in luna plus motu exprimitur.

Rodes denotatio utriusque poli.

Liber

Constellationū. xlviij. nota.

Octo et quadraginta imaginum celestium nomina sunt hęc 5

Draco	Anguis ophiuchi	Capricornus / Egoceros
Elyce / Ursamaior	Ophiuchus / Anguisfer	Aquarius
Lynosura / Ursam minor	Sagitta	Pisces
Bootes / Arctophilax / Arcturus	Aquila	Letus / Pisatrix
Corona	Delphyn	Eridanus
Anguis	Pegasus / Equus alatus	Lepus
Engonasis / Genu nixus	Delton / Triangulus	Orion / Jugule
Lyra / Fidicula	Aries	Canicula / Lyrius / Canis maior
Lygnus / Dolor	Taurus	Procyon / Canis minor
Circulus / Junonius	Gemini	Argo / Mavis
Cepheus	Cancer / Carcinos	Phallrides / Chiron
Cassiopeia	Leo	Bra
Andromeda	Virgo / Erigone	Hydra
Perseus	Libra / Lhele	Liphus
Laput meduse	Scorpius / Nepta	Corvus
Heniochus / Erichthonius / Auriga	Sagittarius / Chiron	Piscis notius

Zodiatus circulus

Quid zodiacus.

Signa zodiaci.

Linea ecliptica.

Est aliis circulus in sphera, qui itersecat eqnoctialem et intersecat ab eodē in duas partes equales; et vna eius medietas declinat versus septentrionē; alia vero vsus astrum: Et dicitur iste circulus zodiacus, a zoe, quod est vita; quia fin motū planetarū sub illo est omīs vita in rebus inferioribus. Tel dicitur zodiacus, quod est animal; quia cū diuidat ī 12 partes equales; quelibet pars appellat signū; et nomē habet speciale a nonnūc alicuius animalis; propter proprietatē aliquā conuenientē tam ipsi quam animali: Tel propter dispositionē stellarum fixarū in illis partibus ad modum huiusmodi animaliū. **I**ste vero circulus latine dicitur signifer; quia fert signa; vel quia dividitur in ea. Ab Aristotele vero, ī libro de generatione et corruptione, dicitur circulus obliquus: vbi dicit, q̄ secundum accessum et recessum solis ī circulo obliquo, fiunt generationes et corruptiones in rebus inferioribus. Nomina autē signorū ordinatio et numerus ī his patet versibus. Sunt aries / taurus / gemini / cācer / leo / virgo / libra / aqua / scorpius / architenens / caper / amphora / pisces. **Q**uodlibet autē signū diuidit ī 30 gradus. Unde patet, quod ī toto zodiaco sunt 360 gradus. Secundū autē astronomos / iterū q̄libet gradus diuidit ī 60 minutis; quodlibet minutū ī 60 secūda; quodlibet secūdū ī 60 tertia; et sic deinceps usq̄ ad Iō. Et sicut diuiditur zodiacus ab astro nomozita et q̄libet circulus ī sphera / siue maior / siue minor ī partes cōsimiles. **S**ū oīs etiā circulus in sphera; pr̄ter zodiacū intelligatur sicut linea vel circumferentia; solus zodiacus intelligitur vt superficies, habens in latitudine sua 12 gradus: de cuiusmodi gradibus iam locuti sumus. Unde patet, q̄ quidam mentiuntur ī astrologia dicētes: signa esse quadrata: nisi labentes nomine / idem appellant quadratū et quadrangulū. Signum enī habet 30 gradus ī longitudine; 12 vero ī latitudine. Linea autē diuidens zodiacum ī circuitu / siue ex vna parte sui relinquat sex gradus / et ex alia parte alios sex; dicitur linea ecliptica; quoniam quando sol et luna sunt linealiter sub illa; contingit eclipsis solis aut lunæ. Solis, vt si fiat nouilunii; et luna interponat recte inter aspectus nostros et corpus solare. Lunæ, vt in plenilunio; quando sol lunæ opponitur diametraliter. Unde eclipsis lunæ nichil aliud est, q̄ iterpositio terre ī corpus solis et lunæ. Sol quidē semper decurrit sub ecliptica; omnes vero alijs planetē declinat vel versus septentrionē / vel vsus austriū: quādoq̄ aut sūt sub ecliptica. Pars vero zodiaci / que declinat ab eqnoctiali vsus septentrionē; dicitur septentrionalis / vel borealis / vel arctica. Et illa sex signa / sunt a principio arietis usq̄ ī finē virginis; dicuntur signa septentrionalia. Alia pars zodiaci / que declinat ab eqnoctiali vsus meridiē; dicitur meridionalis / v̄l australis / v̄l antarctica. Et sex signa / sunt a principio libreyusq̄ ī finē piscaū; dicuntur meridionalia / v̄l australia. **C**ū autē dī, q̄ ī ariete est sol / v̄l italo signo; sciēdū est,

¶ hec prepositio in sumit pro sub. fin q nūc accipim signū. In alia autē significatio ne dicit signū pyramis quadrilatera cui basis est illa superficies quam appellamus signū. Verter vero eius est in cōtro terre. Et scđm hoc p̄ pricloquēdo possum dicere, planetas esse in signis. Tertio modo dicit signū; vt intelligat sex circuli trascētes super polos zodiaci per principia duodecim signoꝝ. Illi sex circuli dividunt totā superficiē sphēre in duodecim partes latas in medio; arctiores vero iuxta polos zodiaci: et quilibet pars talis dicit signū: et nomē habet speciale a nomine illius signi quod intercipit inter suas duas līneas. Et scđm hāc acceptiōnē stelle q̄ sūt iuxta polos zodiaci dicuntur esse in signis. Itē intelligat corpus quoddā; cuius basis sit signū. scđm q nūc ultimum accepimus signū; ac cum vero eius sit super axē zodiaci. Tale igitur corpus in quarta significatiōne dicitur signum secundum quam acceptiōnem totus mundus dividitur in 12 partes equeales, que dicuntur signa; et sic quicquid est in mundo est in aliquo signo.

6 **Z**odiacū diffinit q̄ sit circul⁹ maior; equatorē in duobus pūctis q̄ sunt principia arietis et libri; di- rum: cuius una mediatū ad septētrionē; altera vero ad austri declinat: et pars ea q̄ ad septētrionē declinat; arctica dicit et septētrionalis; sex signa arietis tauri geminos canceris leonis et virginis; co- tinens; que et septētrionalia dicuntur; pars autē ad austri declinās australis nominat: sex identidē signa australis libram scorpium sagittarum capricornū aquarū et pisces; tidem continens. Et intelliguntur zodiacū latitudinem duodecim gradū habere: que est latitudinis totius celi ambitus trigesima pars. Intelliguntur item in media latitudine zodiaci linea eam latitudinem in duo equa partiens; vltro citroꝝ sex latitudines gradus; clinquens; que dicitur ecliptica.

Quid zodiacus circulus.

7 **E**st ergo ecliptica circul⁹ maior; latitudine zodiaci in duo eq̄ partiēs; q̄ ideo eclipticenomē sortit; q̄ nūc eclipsis; hoc est; solis lunae deliquiū ostigat; nisi eoz vltro sub eadē linea si eodē aut opposit⁹ gradib⁹ decurrat; in eodē qdē; si sole futur⁹ sit deliquiū; in oppositis vñ si lunē; et sol semper sub ealīnea medi⁹ incedit; neq; vltro citroꝝ deflectit decursoꝝ; ceteri autē planetarū; nūc sub ea; nūc citra; nūc vltro exspaciati vagant; q̄ si in ea latitudine mediatate q̄ ad arcū relinquit; vñ si ferunt; latitudine tū dicūt habere septētrionalē; sin; iālē; a latitudine declinationē; tū hñt meridionalē; Et circul⁹ oīs in duodeci equeas p̄ secat; q̄ signa nomināt; et signū qdlibet rursū intrigita grad⁹; quo sit vt circul⁹ quisq; 360 gradus cōtinere dimoſcat; duodeci signū in triginta ductis numer⁹ 360 p̄tinuerat.

Quid ecliptica linea.

8 **E**t signa iā zodiaco peculiaria nomina sibi sortiunt atq; vñdicāt; sūt Aries/ Tauri/ Gemini/ Lācer/ Leo/ Virgo/ Libra/ Scorpi/ Sagittarius/ Capricorn/ Aquarius/ Pisces. In ceteris autē circulī homina nulla sunt sortita; sed dūtarat signa nūcupant; ceterē autē fractiones ex fronte libri nos̄t̄ sunt. Hoc emendat eos q̄ dicebant signa zodiaci esse quadrata; cum quadratū sit superficies quatuor equiū latitudinās angulorū; modo latus unum signi zodiaci est duodecim gradū; et alterum triginta; quod quidem maius altero esse cognoscitur; nam alterius duplum sesquialterum.

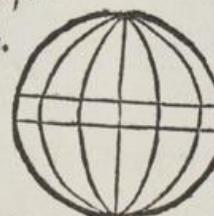
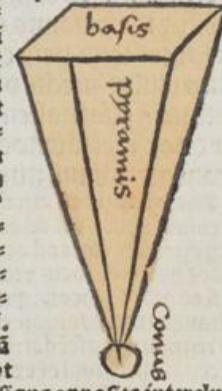
Xij signoꝝ nota.

9 **C**adū declarat qd̄ tali simone sol est in arietē; aut taurō; aut libri; itē intelligere debeam⁹; cuī sol iāqrto celo fera; et aries octauū circuli sit iā octauū circulos; p̄mi mobilē p̄rio. vtriusq; enī et octauiet p̄mi circuli mobilis; p̄pri⁹ ponit zodiac⁹; dicit p̄rio q̄ eo sermone intēdūz solē esse sub arietē; aut sub taurō ita quoq; de similib⁹; et capiū p̄trosū; et signū in ea significatiōne in qua paulo ante finitum est.

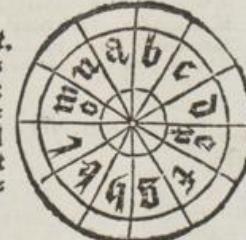
Quid p̄ hoc. Sol ē iā arietē. ut ḡdū fit.

10 **S**ed alias tres ponit significatiōnes signi; q̄ min⁹ astronomico proposito cōducunt. Prima est; vt signū dicat euersa pyramidis; cui⁹ basis sit signū propriæ sumptū; sed vertex p̄yramidis conus in centro terre intelligat; est enim pyramidis figura solidā; cuius una superficie latera ad vñū pūctū erecta concurredit; et ea superficies aqua erigunt̄ latera pyramidis; basis nūcupat; et pūct⁹ ad quē cōcurrūt pyramidis verter atq; conus; et hoc pacto vtēdo nomine signi; quicquid sub signifero circulo cōtinet; potest dici; vt pars) esse in signo. Secunda est; vt signū accipiā p̄p̄o duodecima parte sphē; ita vt sphē intelligat circulos seu in polis eclipticē intersecātes; quo ut p̄ prim⁹ per principia arietis et libri; et secund⁹ per eorū fines p̄ principia tauri et scorpii; p̄t̄rāseat; et tertius per fines tauri et scorpii et per principia geminorum et sagittarii trascat; et hūc in modū cōsequēter; et p̄ celo duodecima iter proximis circulos arietem mediū intercipiētes; signū arietis nūcupat; et hoc pacto de tauro/ geminis/ cancer et reliquo. Tertiā est; vt signū p̄ mūdi uincia; iā duodecima parte accipiatur; ita sc̄; vt intelligam totam corporeā machinā in duodecim equas p̄tes diuisā; p̄t̄s signa opposita intercludat. modo dictū est; secātiū; quo p̄ prim⁹ quisq; binī et binī in latitudine media signa opposita intercludat. vt prim⁹ et secundus et vna parte in medio claudat arietē; et ex altera libri; et secundus et tertius taurū et scorpiū; tertius et quartus geminos et sagittariū; quartus et quintus canceris et capricornū; quintus et sextus leonem et aquarium; sextus et primus virginē et pisces. Quo si sex circulistiōta corporeā; um machina in duodecim equas p̄t̄iones; vt hoc pacto intelligetur diuisā; q̄ icid est in vñū; possit dici hoc pacto; vt pars) esse in signo. Sed h̄t̄s supremē signi significatiōnes; vt iam dictum est; parum ad astreniam momenti afferunt; prima autē magis accommoda est; idcirco de his abūdantiū; q̄ par sit forte dictum esse videbitur.

Dc duobus coluris. Cap. tertium.

Tres alię signi significatiōes.

Liber

Sunt autē alij duo circuli maiores i sphera, q̄ dicitur coluri; quorū officiū est distinguere solsticia et eqnoctia. Dicit autē colurus a colon grēce, quod est membrū; et vros quod est bos silvester. quia quād modū cauda bouis silvestris erecta, q̄ est ei membrū, facit semicirculū et nō perfectū, ita colurus semp̄ apparet nobis imperfectus: quoniam solum vna eius medietas apparet; alia vero nobis occultat. Colurū igitur distinguēs solsticiū, trāsit p̄ polos mūdi; per polos zodiacū, maximas solis declinationes, hoc est per primos gradus cācri et capricorni. Unde primus punctus cācri, ubi colurus iste iterfecat zodiacū, dicitur punctus solsticiū estivalis: quia quād sol est i eo, est solsticiū estivalē; et nō potest sol magis accedere ad zenith capitū nostrī. Est autē zenith punctus in firmamento, directe suprpositus capitibus nostris. Arcus vero coluriq̄ intercipitur inter pūctū solsticiū estivalē et equinoctiale; appellatur maxima solis declinatio: et est scđm ptolemeū 23 graduum et 51 minutorum, fīm almeonem vero 23 graduum et 3 minutorum. Similiter primus punctus capricorni, ubi idē colurus ex alia parte iterfecat zodiacū, dicitur punctus solsticiū h̄yemalis; et arcus coluri interceptus inter punctū illum et equinoctiale, dicitur alia maxima solis declinatio, et est equalis priori. Alter quidē colurus trāsit p̄ polos mūdi; et per prima pūcta arietis et libri, ubi duo sūt eqnoctia: unde appellat̄ colurus distinguēs eqnoctia. Iste autē duo coluri intersecant se se sup̄ polos mundi ad angulos rectos sphērales. Sigma quidem solsticiorū et eqnoctiorū patentib⁹ versibus.

Hęc duo solsticia faciunt, cancer, capricornus,
Sed noctes equantaries et libra diebus.

Quid colurū solsticioꝝ et Eqnoctioꝝ

Quid zenith seu pūctū verticalis.

Quid maxima solis declinatio-

Colurū solsticiorū est circulus maior p̄ principia cācri et capricorni p̄ polos ecliptice, parit̄ et polos mūdi trāsīs. Colurū autē eqnoctioꝝ, idē circulus maior est p̄ principia arietis et libri, p̄ polos mūdi trāsīs. Punctus verticalis, quē zenith nūcupat, est pūctus in celo e directo rei sup̄positus: vt si cōcipias linea rectā p̄ centrū terre, pedes et caput cuiuspiā ad cēlū erecti trāsītē applicatēs ad cēlū circunfrentiā ei⁹ extremitus pūct⁹ adquē applicat̄ vertex illi⁹ rei diceret. et eo pacto si per cētrū terræ et medium vrbis hec linea trāsire intelligat: is punctus ad quē in celo applicat̄ illi⁹ loci verticalis pūct⁹ diceret. Maxima solis declinatio, est arcus coluri inter equatorem et alterutrum tropicorum interceptus, quę a Ptolemeo inuenta est viginti trium graduum, et viii et quinquaginta minutorum: ab aliōne vero 23 graduum et 33 minutorum: et huius varietatis mobilitas ecliptice octauū circuli in causa est; quę accessionis recessionisq̄ motu eiusdem circuli prouenit: vt amplius ex theoretis est cognoscendum: cetera autem peruvam̄ perspicuamus de se prebent intelligentiam.

De meridiano. Cap. quartum.

Sunt igitur duo alii circuli maiores i sphera, scilicet meridianus et horizon. Est autē meridianus, circulus quidam transiens per polos mundi, et per zenith capitū nostrī, et dicitur meridianus, quia ubi cūq̄ sit homo, et in quo cūq̄ tempore anni, quād sol motu firmamenti peruenit ad suum meridianū, est illi meridies. Consimili ratione dicitur circulus mediæ dīci. Et est notandum, q̄ ciuitates, quarum vna magis accedit ad orientem, q̄ alia, q̄ habent diuersos meridianos. Arcus vero eqnoctialis interceptus inter duos meridianos, dicitur longitudine ciuitati. Si autem duę ciuitates cūdem habent meridianū, tunc equaliter distant ab oriente et occidente.

Meridianus est circulus maior per pūctum verticis et polos mundi transiens: unde enenit, et huc circulum nobis vel ad ortum vel ad occasum proficiens, continuo variari necesse sit: et omnia localiorum vnu ad orientem magis q̄ alter, q̄ ictus pronior vergat, diuersos habere meridianos. Et hoc pacto de locis viciniis ad occasum vergentibus.

Longitudo locorū, quā et longitudinē ciuitati dicuntur, est arcus equatoris, iter duos duū locorū meridianos interceptus, et cū equator 360 graduum circuitus obtinet, st̄ sup̄ horizontā in 24 horas spacio regulariter ascēdat: hinc enenit, vt in vna qualibet hora, 15 equatoris gradus continue sup̄ horizontē cōscēdat, quapropter ex longitudie ciuitati facile cognoscit vni⁹ ad alterā horaria distātia, cū sol ciuitus meridianū obtineat, et q̄ orienti sūt vicintores, q̄ occidunt: ergo si duas vras, longitudine sit 15 gradus, sol ciuitus earū orientalioris vni⁹ horae interhallo, q̄ occidentalioris meridianū cotigerit: et si illos locorū longitudine esset 30 gradus, sol ciuitus illuc duarū horarū, interhallo, hic ad meridiem pueniret fastigium: quod facile ex tabula longitudinum locorū ab occidente (paulopost subiuncta) deprehendas.

Intra ergo tabulā, et vide e regione locorū, quorū meridiem differētā q̄ris, longitudines, et minutem substrahēa maioriſcē gradus a gradibus, et minuta a minutis, et qđ reliquē, est illorū adiunictē longitudine, partire ergo per 15 gradus longitudinis inuenit, et qđ elicit sunt horae, quibus sol ciuitus in loco, cuius inuenit fuerat longitudine maior, puenit ad meridianū. At si gradus nō ascēdat ad 15, aut si qui fuſſent partitione p̄ 15 facta, illos multiplicata per 60, et productio adde minutā, q̄ superabat, et parti-

Zenith

Quid Meridianus

Quid locorū longitudo.

Ergo sole existit i pūcto meridiani mei, tunc distantiq̄ vras oratē, qđ gradus longitudo meridianus mea, et distantiq̄ a meridianis mea, et oratē, et distantiq̄ 90 gradus vras oratē, erit ortus, p̄spicua, qđ gradus vras oratē, erit ortus, p̄spicua, qđ gradus vras oratē, erit ortus, p̄spicua. Sic de p̄spicuis meridianis.

Opacto locorū longitudo puerita
granda est.

II

re per 15, et habebis minuta horae; et si partitiōe facta superāt minutāē rursus duc in 60: et partire per 15 et habebis secunda: et hoc pacto ciceres tertia/et alias minutias. Verbi causa: si cupis cognoscere quanto tempore sol citius hierosolymitanus ē parisys contingit meridianum. accipe utrumque et tabula ab occidente longitudinē: estos parisiorum longitudo grad⁹ 24 minuta 30: hierosolymitanorum vero gradus 66 et minuta 15: et quia hierosolymē ad occidente ē Parisy est longitudo maior: substrahe ergo gradus 24 et minuta 30, longitudinē videlicet parisianam, a gradibus 66 et minutis 15 longitudine Soltimorum, et superant gradus 41 et minuta 45, longitudo scilicet meridianorum hierosolymē et parisi: quos superantes grad⁹ partior per quindecim, et proueniūt duo/numer⁹ scilicet et horarum: sed supersunt 11 gradus et 45 minutis, quibus quidē gradib⁹ per 60 multiplicatis et pro ducto additis 45 superantibus minutis, surgit numerus 705, quē partior per 15, et proueniunt 47 numerus scilicet minutorum horae, ergo erit, solem citius occupare meridier sumitatem hierosolymitanum ē parisianis duabus horis et 47 minutis. Tabula ergo longitudinis locorum pariter et latitudis subter conspicieāda subiicitur ex Potholomēo de prompta.

Tabula

Nomina	Longitudo		Latitudo		Longitudo		Latitudo	
	15	20	15	20	15	20	15	20
Ex Hispania q̄ et iberia								
Viceron:pmotoriū	2	30	38	15	Ligur ciuitas	30	0	42 30
Anas:fluuius	4	20	37	30	Amediolanū ciuitas	30	30	44 20
Bethis:fluuius	5	20	37	0	Licinū ciuitas	30	30	44 0
Abnester:portus	5	30	36	30	Parma:ciuitas	32	10	43 30
Calpe:mons	7	30	36	15	Rhegiū:ciuitas	32	30	43 30
Julia: ciuitas	8	30	0	0	Muceria:ciuitas	32	0	43 20
Zorduba:ciuitas	9	20	38	20	Selema:ciuitas	33	20	42 130
Caridemū:pmotoriū	11	20	36	30	Florentia:ciuitas	33	30	43 10
Meius:fluuius	12	0	45	10	Pisa ciuitas	33	20	42 30
Cartago noua ciuitas	13	0	37	30	Aretium ciuitas	34	20	42 30
Wallantias:fluuius	15	0	39	30	Sena:ciuitas	34	20	42 20
Iberius:fluuius	15	30	39	20	Fauentia:ciuitas	34	10	43 30
Tarracona:ciuitas	16	20	40	20	Ariminū:ciuitas	35	10	43 30
Barcinon:ciuitas	17	15	41	0	Rhoma:vbis	36	30	41 30
Ex gallia								
Varunna:fluuius	18	30	46	30	Ilibur:ciuitas	36	30	41 30
Neodunū:ciuitas	19	0	50	0	Reneste:ciuites	37	20	41 30
Neomagus:ciuitas	20	30	51	0	Artia:ciuitas	37	0	41 20
Rhotomag⁹:ciuitas	21	30	51	0	Priuernū:ciuitas	37	30	41 30
Sequana:fluuius	23	0	50	30	Lume ciuitas	39	10	41 30
Lugdūnū:ciuitas	24	15	45	20	Lapua:ciuitas	39	30	41 20
Leucotacia quā:pari-					Pithecus:ciuitas	39	20	40 20
suum esse putant	24	30	48	30	Barthenope:ciuitas	40	0	41 0
Mosa:fluuius	15	30	53	30	Metilia:ciuitas	40	30	38 30
Fozū iulii:ciuitas	27	20	42	30	Tarentū:ciuitas	41	30	39 30
Clarus:fluuius	28	20	43	0	Ardea:ciuitas	49	30	41 20
Ex germania								
Amatus:fluuius	29	0	55	0	Pelorus:pmotoriū	31	40	38 30
Enderū:ciuitas	30	0	52	0	Dicpanū:ciuitas	36	30	36 20
Ulma: ciuitas	31	0	47	0	Phorbāttia:insula	36	0	36 20
Brondētia:ciuitas	33	30	48	0	Lilibētū:ciuitas			
Enus:fluuius	34	0	47	30	et pmotoriū	37	0	36 0
Biturdī:ciuitas	34	30	51	10	Panormus:ciuitas	37	0	37 0
Menium:ciuitas	35	30	53	30	Ieraclea:ciuitas	38	20	36 20
Bergiū: ciuitas	36	0	49	30	Hibla:ciuitas	38	20	37 0
Calestia:ciuitas	37	30	52	20	Ethna:mons	39	0	38 0
Stragona:ciuitas	39	20	52	30	Orcbus:fluuius	39	30	36 40
Coriū:ciuitas	41	10	44	0	Regara:ciuitas	39	10	34 10
Iuollum:ciuitas	42	30	46	0	Pachinus:pmotoriū	46	0	36 20
Bibalis:ciuitas	43	0	45	30	Ex Sarmatia			
Merona:ciuitas	44	20	44	30	Boristhenis:mediū	53	0	50 40
Epicaria:ciuitas	45	30	41	20	Boristhenis:fluuius	57	30	48 30

Liber

	Longitudo	Latitudo	Momina	Longitudo	Latitudo
Momina	15 20	15 20	Aulis: portus	53 30	37 30
Riphei montes	63 0	57 30	Calchis: iuxta Euripū		
Hostiū occidentale			fluvii: ciuitas	53 30	38 0
Tanais fluvij	66 20	45 10	Chrys: insula	54 40	36 0
Orientalē eiusdem	67 0	54 30	Chersonesus	54 30	38 10
CEx Tracia			Laphareus: promotoriū	55 0	37 20
Bessus: fluvius	51 30	41 30	Delus: insula	55 20	37 20
Abdera: ciuitas	52 10	41 30	Olearus: ciuitas	55 20	37 30
Rhodope: mons	52 30	43 10	Seriphū: ciuitas	55 0	36 30
Samothrace: insula	52 30	41 0	CEx peloponeso		
Ebrus: fluvius	53 0	41 30	Strophades: insule	47 20	36 0
Bosphorus: fluvius	54 20	47 30	Alpheus: fluvius	48 20	35 30
Bizantū: que et			Pilus: ciuitas	48 30	35 30
Constantinopolis	56 30	45 0	Pisa: ciuitas	48 40	36 0
CEx Macedonia			Helie: ciuitas	49 0	36 20
Phindus: mons	47 40	38 20	Troesen: ciuitas	49 10	35 20
Phestus: ciuitas	47 10	39 20	Lacedemon: ciuitas	50 10	35 30
Anthigonia: ciuitas	48 40	41 20	Eurotas: fluvius	50 30	35 10
Arius fluvius	45 30	40 40	Epidaurus: ciuitas	51 1	37 30
Strimon: fluvius	50 15	41 20	Inachus: fluvius	51 30	35 30
Aretusa: fluvius	50 10	41 20	Corinthus: vrbs		
Peneus: fluvius	50 30	39 20	que Ephire	51 15	36 23
Olympus: mons	50 0	39 20	Isthmus: continens		
Ossa: mons	50 40	39 40	Memea: silua	51 1	36 20
Othrys: mons	50 0	38 40	Argos: ciuitas	51 20	36 10
Velion: mons	51 10	39 20	Mycene: ciuitas	51 30	35 10
Laryssa: ciuitas	51 20	38 30	Elina: vrbs	52 20	36 30
Athos: mons	51 0	40 10	CEx mauritania:		
Lemnos: insula	52 20	40 30	Tizis cesarea: ciuitas	6 30	35 30
Scyros: insula	54 0	39 0	Athlas minor: mons	6 0	35 20
CEx Epiro			Athlas maior: mons	8 20	26 30
Acrocerautia: montes	44 10	39 10	CEx minore Africā		
Butrotum: ciuitas	45 30	38 20	Utica ciuitas	32 0	32 30
Acheron: fluvius	47 10	38 20	Lirna mens	33 0	30 0
Ambracia: ciuitas	48 0	38 10	Carthago: ciuitas	34 30	32 40
Actium: ciuitas	48 15	37 30	Syrtes parue	38 30	32 0
Leucas: promontorii	48 20	37 40	Triton: palus	38 40	29 40
Achelous: fluvius	48 30	37 30	Ammonis: ciuitas	42 0	32 40
Itacha: insula: i qua et ci- vitas eiusdem est noīs	48 0	37 20	Syrtes magne	43 10	31 0
CEx Achæa			Lirene: ciuitas	50 0	31 20
Calidon: ciuitas	49 0	37 40	CEx Egypto		
Enenus: fluvius	49 0	37 30	Alexandria: ciuitas	60 30	31 0
Lyrra: mons	50 0	37 30	Canopus: ciuitas	60 30	31 11
Myrtia: ciuitas	50 30	37 30	Mili primū hostium	60 30	31 1
Delphi: ciuitas	50 0	37 40	Secundum hostiū	61 30	31 1
Parnase: mons	51 0	37 30	Tertium hostiū	61 30	31 1
Hespiae: ciuitas	51 20	37 40	Quartū hostium	62 30	31 10
Orchomen⁹: ciuitas	51 20	37 40	Quintum hostiū	62 30	31 10
Lytheron: mons	52 30	37 40	Sextum hostiū	63 1	31 10
Ebens: ciuitas	52 20	37 10	Septimus hostiū	63 15	31 10
Athene: ciuitas	52 30	37 10	Dionysia: ciuitas	60 30	23 0
Asagare: ciuitas	52 0	37 20	Memphis: ciuitas	61 30	29 30
Marathon: ciuitas	53 10	37 10			
Asopus: fluvius	53 30	37 40	Trismegisti: ciuitas	61 40	28 20
			Melyopolis: ciuitas	61 30	29 30

II

	Lōgitudo	Latitudo		Lōgitudo	Latitudo
	15 20	15 20		15 20	15 20
Nomina			Nomina		
Thebe:ciuitas	62 30	25 30	Tharsos:ciuitas	67 40	36 30
Siene:ciuitas	62 0	29 20	Termodoon:fluumius	67 0	43 15
CEx minore asta			Tanais:fluumius	67 0	54 30
Abydus:ciuitas	55 20	41 15	Phasis:fluumius	72 30	45 0
Simote:fluumius	55 20	41 10	Colchis:insula	75 30	39 0
Scamandrus:fluumius	55 15	41 0	CEx syria		
Sigēū:promontorium	55 10	41 0	Larmelus:mons	56 20	32 30
Phū q et troia:ciuitas	55 30	41 0	Ptolemais:ciuitas	66 30	33 0
Tenedos:insula	55 0	30 30	Jordanis:fluumius	67 40	32 30
Lesbos:insula	55 0	40 0	Tyrus:ciuitas	67 0	33 20
Hitelene:ciuitas	55 40	39 40	Sydon:ciuitas	67 0	33 30
Caria:insula	55 30	47 40	Libanus:mons	68 30	34 10
Chrys:insula	55 20	38 20	Cassius:mons	68 30	35 20
Ada:mons	56 0	41 0	Damascus:ciuitas	69 0	33 0
Enidue:ciuitas	56 15	36 0	CEx palestina:que et		
Smirna:ciuitas	57 20	38 20	Iudea dicitur		
Clazomene:ciuitas	57 0	38 30	Pope:ciuitas	65 40	32 30
Colophon:ciuitas	57 40	38 10	Azotus:ciuitas	65 15	31 30
Ephesus:ciuitas	57 40	37 40	Asalon:ciuitas	65 0	31 40
Meander:fluumius	57 40	37 20	Sebasta:ciuitas	65 40	32 30
Minas:mons	57 30	38 30	Hierosolyma:ciuitas	66 15	31 20
Mergamus:ciuitas	57 20	39 30	Asphaltus:lacus	65 30	31 10
Gamus:insula	57 0	37 20	Tiberiadis:lacus	67 15	32 1
Cous:insula	57 0	36 20	CEx assyria		
Rhodue:insula	57 20	35 20	Minioe:ciuitas	78 0	36 40
Emolus:mons	58 30	38 30	Babylon:ciuitas	79 0	35 0
Hicale:mons	58 0	37 40	Thesiphō:ciuitas	80 0	35 0
Miletus:ciuitas	58 0	37 0	Lambyses:fluumius	81 0	42 30
Magnesia:ciuitas	58 40	39 10	CEx Carmania		
Philadelphia:ciuitas	59 0	38 30	Bactra:regia	116 0	41 0
Laodicia:ciuitas	59 30	38 40	Oriana:ciuitas	117 10	44 40
Antiochia:ciuitas	59 30	38 30	CEx india		
Cadmus:mons	59 40	38 30	Bragma:ciuitas	128 0	19 0
Wactolus:fluumius	59 0	39 20	Ganges:fluumius	129 0	7 20
Mysa:ciuitas	59 0	38 15	Bāgis pīmī hostiū	144 30	18 10
Herinus:fluumius	60 0	40 0	Secundum hostiū	145 40	18 40
Didimus:mons	61 0	40 40	Tertii hostiū	145 30	18 40
Iconiū:ciuitas	64 30	38 30	Quartū hostiū	147 30	18 30

b ij

finis huius Tabule.

Liber

Con provinciarū principia media atq; fines: tum in longitudinum/ tum latitudinum gradibus

	Longitudo	Latitudo		Longitudo	Latitudo
	10 20 5	10 20 5		10 20 5	10 20 5
	15 15 15	15 15 15		15 15 15	15 15 15
C on Europa: prouincie. H ibernia insula Bri			A ethoe	61 73 85	22 11 1
G allia	7 13 18	62 59 57	E thiopia interior	10 45 80	12 14 16
A lbion insula britannica	14 22 30	61 56 51	P ontus et Bithinia	55 56 62	43 41 40
H ispania betica	4 8 12	40 38 36	A sia minor	55 58 62	48 41 35
L usitania hispania	2 6 11	41 39 37	L icia	59 60 61	37 36 35
T arracone hispania	4 12 20	45 39 34	G alacia	61 63 65	44 41 38
C eltogalatia aquitania	17 19 21	55 49 43	P amphilia	61 62 64	38 36 35
G allia lugdunensis	16 20 25	51 45 39	C appadocia	27 49 72	51 44 37
G allia belgica	22 25 29	54 49 45	A rmenia minor	65 68 71	42 39 37
G allia narbonensis	21 25 29	45 43 42	L ilicia	64 66 69	38 37 36
G ermania magna	27 36 46	59 52 45	S armatia asatica	64 75 87	55 50 45
R ethia	29 30 31	47 46 45	L ochis	71 72 74	46 45 44
V indelicia	32 33 34	47 45 45	I beria	74 75 75	45 45 44
M oricum	34 35 37	49 47 45	A lbania	77 81 85	47 45 44
P annonia superior	37 42 48	47 45 45	S iprus insula	64 61 67	36 34 33
P annonia inferior	41 43 45	47 44 42	S yria	66 69 73	37 33 30
I lliris	35 42 49	45 39 34	P alestia q; iudea	54 65 67	32 31 32
D almatia	37 41 45	44 42 41	A rabia petrea	65 67 69	31 29 28
I talia	28 38 49	45 43 38	M esopotamia	72 75 79	44 39 34
C irrus insula	30 34 39	41 40 39	A rabia deserta	72 75 79	35 32 29
S ardinia	29 34 39	39 34 29	B abilonia	38 59 80	35 32 30
S icilia	35 38 40	39 36 34	A ssyria	75 79 83	39 37 35
S armatia	47 59 72	68 54 41	M edia	80 89 99	43 38 34
T aurica	50 62 54	43 47 45	S usiana	80 84 88	38 34 32
F asides	43 44 45	48 47 45	P ersis	85 89 94	35 32 29
D atia	43 51 59	48 45 43	M artia	94 97 100	38 35 34
M issia superior	45 47 49	44 43 42	H ircania	94 97 100	42 40 38
M issia inferior	47 52 57	48 45 47	A rabia felix	65 79 94	29 20 11
T hacia	51 53 56	44 42 41	C armania	94 99 104	29 23 18
C hersonesus	54 0 55	41 0 41	M argiana	101 103 106	47 47 39
M acedonia	44 49 54	48 43 38	B actriana	111 115 119	44 41 39
E pirus	44 45 49	39 37 36	S ogdiana	117 120 124	45 43 41
E chaia	48 50 53	38 37 36	S cithia intra Imau		
E ubota insula	52 53 55	38 37 36	montem	91 97 104	48 45 43
M eloponesus	47 49 52	45 39 34	S cithia extra Imau		
C reta insula	52 53 55	55 44 34	montem	144 147 150	49 43 37
C on Africa prouincie.			S erica	155 156 177	51 44 37
M auritania tigrica	6 41 76	35 30 26	A ria	102 105 111	38 35 33
M auritania cesarieñ	11 18 26	36 31 26	M aropanisus	113 115 119	38 35 33
A frica minor	26 36 45	41 30 20	D ringiana	103 107 111	32 30 28
M umidia	20 33 45	38 32 26	B rachosia	112 115 118	32 30 28
C irene	47 49 51	31 26 21	S edrosia	105 111 118	28 22 17
M armarica	51 58 65	39 31 23	I ndia itra gangē	109 128 147	37 24 11
E gyptus medi- terranea	52 58 65	31 27 23	I ndia extra gāgē	157 154 172	35 18 1
L ibia interior	1 24 48	33 19 5	A urea Chersones	145 157 169	9 5 2
E thiopia sub egypto	59 70 82	22 11 1	S inarum regio	175 177 180	25 14 2
			T aprobane insula	116 125 135	12 6 1

Con Horizonte. Cap. quītum,

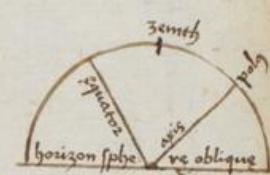
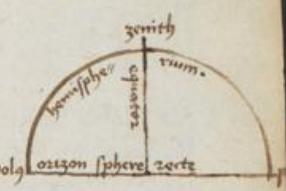
Horizon vero, est circulus dividens inferius hemispherium a superiori. Unde appellatur horizon; id est terminat or visus. Dicitur autem horizon circulus hemispherij. Est autem duplex horizon; rectus et obliquus siue declivis. Rectum horizonta et sphaera rectam habent illi; quorum zenith est in equinoctiali. quia illorum horizon est circulus transiens per polos mundi; dividens equinoctiale ad angulos rectos sphaerales; unde dicitur horizon rectus et sphaera recta. Obliquum horizonta siue declivem; habent illi; quibus polus mundi eleutatur supra horizontem: quoniam illorum horizon intersecat equinoctialem ad angulos impares et obliquos: unde dicitur horizon obliquus et sphaera obliqua siue declivis. zenith autem capitatis nostris; semper est polus horizontis.

CUnde ex his patet, quod quarta est eleutatio poli mundi supra horizontem; tanta est distantia zenith ab equinoctiali. quod sic patet. Cumque quolibet die naturali utrumque colurus bis iungatur meridiano; siue idem sit et meridianus; quicquid de uno probatur et de reliquo. Sumatur igitur quarta pars coluri distinguenter solsticia; que est ab equinoctiali usque ad polum mundi. Sumatur iterum quarta pars eiusdem coluri; que est a zenith usque ad horizontem; cum zenith sit polus horizontis. Iste duae quartae sunt quartae eiusdem circuiti; inter se sunt eaeles. Sed si ab equalibus equalia demantur; vel idem commune; residua erunt equalia. dempto igitur communis arcu scilicet qui est inter zenith et polum mundi; residua erunt equalia scilicet eleutatio poli mundi supra horizontem et distantia zenith ab equinoctiali.

18 **C**Horizon qui et finitor dicitur; est sphaera circulus majoris superius hemispherii ab inferiore dividens. est enim is circulus in quem sub diuo consistentium circumducentium oculos videtur obtutus deficerere. qui et dicitur partem celi visam a non vila dirimere. Hemispherium diuinum sphaera nuncupamus.

19 **R**ectus horizon est horizon sub equatorie habitantium; qui et sphaera recta habere dicuntur. **O**bliquus horizon rectus et obliquus. **H**orizon rectus et obliquus. **H**orizon est horizon ultra citrae equatoriem habitantium; ubique morari contingat; qui et idem sphaera declinem pronam atque obliquam habere dicuntur. et omnium horizontium capitum vertex polus dicitur et finitor secundus omnibus ex parte equidistantis. Latitudo locorum est interuum; atque distantia puncti verticalis loci ad equatoriem pro qua hec subditur regula.

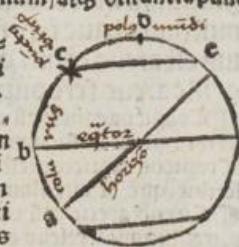
20 **C**Quarta est eleutatio poli mundi super horizontem; tanta est distantia puncti verticis ad equatoriem. quod perinde est; ac si dicatur; quarta est aliquid loci poli mundi eleutatio super horizontem; tanta est eiusdem loci latitudo. q. hoc pacto demonstratur. **C**Esto a b alter colurus nostro meridiano coniunctus linea b equator; c punctus verticis d polus mundi; a est horizon; manifestum est arcus c d esse eleutationem poli super horizontem; quam dico esse eam arcus c b; qui est distantia puncti verticis ad equatoriem; nam arcus b d (qui est distantia equatoris ad polum mundi) est quarta pars circuli a b e; et similiter arcus c e distantia scilicet puncti verticis ad horizontem; quarta est eiusdem circuli a b e; nam punctus verticalis polus est horizontis. sunt igitur arcus b d et arcus c e quadrantes scilicet eiusdem circuiti adiuvicem eaeles: quandoquidem quarta omnes eiusdem circuiti adiuvicem equantur; at arcus c d est pars prima quarte b d; similiter quoque et idem arcus c d pars est secunda quarte c e; dempto ergo ab utraque quartarum communis arcu c d; residua erunt equalia. nam proloquium dignitasque est si ab equalibus equalia; aut idem commune auferas; residua esse equalia. sed dempto arcu c d ab quadrante b d relinquitur c b distantia a puncto verticali ad equatoriem. et dempto eodem arcu c d ab secundo quadrante c e relinquitur d e eleutatio scilicet poli mundi super horizontem; equantur igitur adiuvicem c b et d e; distantia secundus puncti verticalis ad equatoriem; et eleutatio poli mundi super horizontem; quanta est ergo eleutatio poli mundi super horizontem; tanta est et distantia puncti verticalis ad equatoriem; que est et loci latitudo atque propositum.

Horizon

Horizon rectus et obliquus.

quarta fuit eleutatio poli super horizontem; tanta est distantia zenith ab equatore.

De quattuor circulis minoribus. Cap. sextum:

Dictum de sex circulis maioribus dicendum est de quattuor minoribus. — **C**Notandum igitur; quod sol existens in primo puncto cœcriusque in punto solsticij est in aliquo septentrionali firmamento.

Liber

describit quendam circulum qui ultimo descriptus est a sole ex parte poli artici: Unde appellatur circulus solsticij estivalis ratione superiorius dicta. Ut et tropicus estivalis, a tropo quo est conuersio, quod tunc sol incipit se convertere ad inferius hemispherium et recedere a nobis. Sol iterum existens in primo puncto capricorni sive solsticij hysmalis raptu firmamenti describit quedam circulum qui ultimo describitur a sole ex parte poli antarctici: Unde appellatur circulus solsticij hysmalis sive tropicus hysmalis; quia tunc sol conuertitur ad nos. Cum autem zodiacus declinet ab equinoctiali et polus zodiaci declinabit a polo mundi. Cum igitur mouetur octaua sphera et zodiacus qui est pars octauae spherae mouebit circa axem mundi, et polus zodiaci mouebitur circa polum mundi. Ille igitur circulus quem describit polus zodiaci circa polum mundi arcticum dicitur circulus articus. Ille vero circulus quem describit alter polus zodiaci circa polum mundi antarcticum dicitur circulus antarcticus. Quanta est etiam maxima solis declinatio scilicet ab equinoctiali; ita est distantia poli mundi ad polum zodiaci. quod sic patet. Sumatur colurus distinguens solsticia; qui transi per polos mundi et per polos zodiaci. Cum igitur omnes quartae vniuersitatis eiusdem circuli inter se sint equeales; quarta huius coluri, que est ab equinoctiali usque ad polum inmunditer equalis quartae eiusdem coluri, que est a primo puncto canceri usque ad polum zodiaci. Igitur, ab illis equalibus dempto communis arcus, qui est a primo puncto canceri usque ad polum mundi residua erunt equalia; scilicet maxima solis declinatio et distantia poli mundi ad polum zodiaci. Cum autem circulus articus secundum qualibet sui partem, que distet a polo mundi, patet, quod illa pars coluri, que est inter primum punctum canceri et circulum articum, fere est dupla ad maximam solis declinationem, sive ad arcum eiusdem coluri, qui intercipitur inter circulum articum et polum mundi arcticum: qui etiam arcus equalis est maxime solis declinationi. Cum enim colurus iste, sicut alijs circuli in sphera, sit 360 graduum; quarta eius erit 90 graduum. Cum igitur maxima solis declinatio secundum Iohannem, sit 23 graduum et 51 minutorum, et totidem graduum sit arcus, qui est inter circulum articum et polum mundi arcticum: si ista duo simul iuncta, que fere faciunt 48 gradus, subtrahantur a 90 residuum erunt 42 gradus; quantum est arcus coluri, qui est inter primum punctum canceri et circulum articum. et sic patet quod ille arcus fere duplus est ad maximam solis declinationem.

21. **Tropicus canceris** est circulus minor, quem sol in principio canceri existens ad motum primi mobilis describit, qui et solsticium estivum dicitur.

Tropicus capricorni est circulus minor, quem sol initium capricorni tenet, ad motum primi mobilis describit, qui et circulum hibernatum.

22. **Circulus articus** est circulus minor, quem polus zodiaci ad motum primi mobilis circa polum mundi arcticum describit. Circulus antarcticus, est circulus minor, quem alter polus zodiaci circa polum mundi antarcticum circumferit et describit. Polus zodiaci, punctum undevicesimum ecliptice equidistantem nuncupamus. sunt enim poli zodiaci axis ecliptice extremitates, et pro distantiis poli zodiaci a polo mundi cognoscenda hec subditur regula.

23. **Quanta est maxima solis declinatio?** ita est distantia poli zodiaci a polo mundi. Quod hoc pacto demonstratur. Sit circulus abd colurus solsticiorum; qui ex diffinitione per polos zodiaci pariter et polos mundi transit: et sit linea a ecliptica: et linea b equator: et punctus c polus zodiaci: d vero polus mundi. Dico ergo, arcus cd, qui est distantia poli zodiaci a polo mundi, esse arcus abd, qui est maxima solis declinatio. Nam arcus ac est quarta pars circuli abd, est enim polus ecliptice a: sed et arcus bd est quarta eiusdem circuli: igitur arcus ac et bd adiuvicem equant: et arcus bd est pars quartae ac, itidem et pars quartae bd. deinde igitur ad duabus quartis ac et bd deodice communis arcus, qui est bc, residua per coceptionem erunt equalia. At dempto arcu bc ab arcu ac relinquitur bd: et dempto eodem arcu bc ab arcu bd relinquitur cd. Equatur igitur reliqua adiuvicem cd et bd, que sunt distantia poli zodiaci a polo mundi, et maxima solis declinatio, quod est propositum.

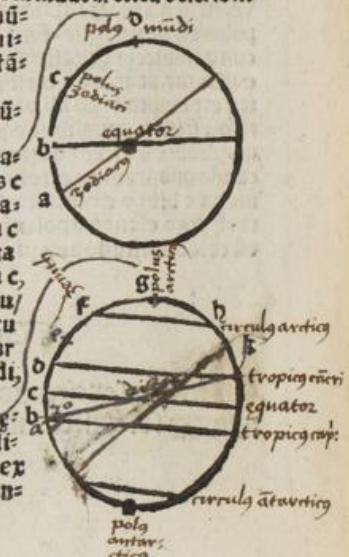
24. **Ex his quoque determinatis in precedente commento;** distantias tum in celo, tum in terra cognoscere promptum est. Ut esto ab k colurus solsticiorum, et linea ab horizon: linea b circulus biunc: c equator: d solsticium estivum: e vertex capitis: f punctus circuli borei in punto verticali vicinior: g polus mundi: h punctus circuli borei in punto verticali puncto remotissimus.

Tropicus { Canceris
Capricorni

Circulus articus: et antarcticus circulus.

Quanta est maxima solis declinatio? ita est distantia poli zodiaci a polo mundi.

Ex his ita ualla spatiare celi terrenaque comprehendere.

1. Ad cognoscendā ergo alicuius loci notę latitudinis cītra equatorem ad circulum ēstium sitū distantiam horizontis ad punctum circuli borei sibi vicinus; vt arcū k h: substrahe ab arcu g k: (qui equatur per regulam p̄cedentis capitū) latitudini loci) arcum g h: quicquid est maximē solis declinationis p̄tholomeo diffinitę 23 graduum et 51 minutorum, et remanet distantia perita.
2. Ad cognoscendā elevationem poli mūdi super horizonte eiusdem loci, vt arcum g k: quęre loci illius cīnusunę per tabulam quartu capiti adiectam; latitudinem, et per regulam p̄cedentis capiti habes tuam elevationem. Equatur enim latitudo semper polari elevationi.
3. Ad cognoscendā maximā elevationē circuiti arctici super horizontem, vt arcum f k addē arcu g k elevationi: sc̄s poli mūdi super horizonte: arcū f g q̄ equat maximē solis declinationi: et habes peritū.
4. Ad cognoscendā distantiam puncti verticalis ad horizonte, vt arcū e k partire 360 circuiti numeri per 4: et prouenient 90̄ sc̄s interuallum verticis capitis et finitoris.
5. Ad cognoscendā distantiam horizontis ad circuitum ēstium, ex eadem parte quę est arcus d k: adiace arcu d h: qui est quarta circuitu 190 graduum, arcum h p̄ius cognitum: et habes interuallum inter horizonta cheliasq; eadem ex parte interceptum.
6. Ad cognoscendā distantiam horizontis eadem ex parte ad equatorem, id est à arcum e k: addē arcu d k proxime inuenientē maximā solis declinationem: et interuallum proueniet peritū.
7. Ad cognoscendā maximā distantiam horizontis ad circuitū bsum, hoc est arcū b k: maximē distantiam horizontis ad equatorē nūc inuenientē adiace iterū maximā solis declinationē, vt arcū b ajet habes peritū. Arcus enī a l: interualli horizontis ad horizontē/notus est: nā circuit medietasque est 180 gradus. et hoc pacto capo distātias ab h polo sc̄ilicet zodiaci ipsū ad g ad f ad d ad c ad b ad a cōparando: et hunc in modū de ceteris punctis; et cognosces p̄optissime oēs grad⁹ et minuta interuallorum terę facillime dinoscēs. Et ad latitudinē parisiā h̄orū interuallorum formulā subiunxi⁹ eiusmodi distātias locū solis superioris figurę litteris vī: vt l: h p elevatione poli ecliptice sup̄ horizontē et l: g p̄eleuatione poli mundi: et hoc pacto de reliquis, et horū interuallorum distātiarū cognoscendā promptius tuto nō paruum ad cosinographiam Ptolomei et Geographiam Strabonis habet momentū.

Distā.	l	h	Distā.	l	h	Distātē	l	h	Ad latitudinem
l: h	24	90	l: c	113	51	f b	89	51	
l: c	48	00	l: b	137	42	f a	108	90	
l: f	71	51	l: a	155	51	e d	24	90	
l: e	90	00	g f	23	51	e c	48	00	
l: d	114	90	g e	42	00	e b	71	51	
l: c	138	00	g d	66	90	e a	90		
l: b	161	51	g c	90	00	d c	23	51	
l: a	180	00	g b	113	51	d b	47	42	
l: g	23	51	g a	132	00	d a	65	51	
l: f	47	42	f e	18	90	c b	23	51	
l: e	65	51	f o	42	18	c a	42	00	
l: d	90	00	f c	66		b a	18	90	

25. Adiuerte p̄terea distātā prime a circulo boreo ad circuitū cancri (quę est arcus f b) iueniri, subducēdo maximā solis declinationē, et distantiam circuiti borei a cardine mūdi: quę eidē maximā declinationi ēqtur; sc̄s cōdēt g; ab quarta circuiti sc̄s 90 gradibus: at maximā solis declinationē, quę est a P̄tholomeo p̄cripta gradus 23 et minuta 51; duplata gradus cōflat 47 et minuta 42: subductio itaq; a 90 gradibus eiusmodi geminatē distātā gradib⁹ 47 et minuta 42; relinquuntur gradus 42 et minuta 28, proxima sc̄ilicet distantia circuiti borei ad cancrum, vt norat auctoſere dupla est ad maximā solis declinationem: teneat non ab re adiectum est; quia caminor est duplo maximē declinationis, quāto 47 gradus et 42 minuta superant 42 gradus et 18 minuta, sc̄ilicet 25 gradib⁹ et 24 minutiū: neq; auctor et ratiō pro introductionis officio curavit ponere numerationem.
26. Id demū animaduersione nō est indignum; non omnino verum esse maximā solis declinationis Nō oīo vēz ēē maxītāz sol⁹ declina- nem/gradus 23 minuta 51 constāter seruare, propter motū inclinationis octauū circuiti; quem motum t̄cēz/grad. 23 et minuta 51. sol insequitur; sc̄s in definienda determinandaq; maximē declinationis quātūtate sequuntur est alpha- ganum, et ille P̄tholomeum, cuinondum octauū circuiti inclinationis motus, quem accessum/ recessūz vocant, satis exploratus evaserat, quod ex theoricis fidelius requirere licebit.

De quinq; zonis. Cap. septimum.

Equinoctialis/ cū quatuor circuitis minorib⁹ dicuntur quinq; parallelli, quasi ēque distantes non quia/ p̄tum primus distat a secundo tantū secundus distet a tertio, quia hoc falsum est, sicut iam patuit; sed quia/ quilibet duo circuiti simul iūcti secūdum quā libet sui partē ēq̄ distat ab inuicē, et dicuntur parallellus equinoctialis, parallellus solsticij estivalis, parallellus solsticij h̄emalis, parallellus arcticus, et parallellus antarcticus.

Liber

Constat dū etiā quattuor parallelli minores scz duo tropici et parallelli arctici et parallellus antarcticus distinguit in celo quinqz zonas siue regiones. vii Virgili i geor.

Quinqz tenent cēlum zonē quarum vna corusco,

Semper sole rubens et torrida semper ab igni.

Distinguuntur etiam totidem plage in terra directe predictis zonis suppositæ.

Vnde Ouidius in primo metamorphoseos.

Totidemqz plage tellure premuntur,

Zonarum que media est non est habitabilis estu,

Hix tegit alta duas; totidem inter utrasqz locauit,

Temperiemqz dedit mixta cum frigore flamma.

Illa igitur zona que est inter duos tropicos dicitur inhabitabilis; propter calorē solis discurrentis semper inter tropicos. Similiter plaga terre illi directe supposita dicit inhabilis; propter calorē solis discurrentis super illam. Ille vero due zonē qz circunscribuntur a circulo arctico et circulo antarcticō/circa polos mundi, inhabitabiles sunt, propter nimia frigiditatem, quia sol ab eis maxime remouetur. Similiter intelligendū est de plagiis terre illis directe suppositis. Ille autem due zone, quarum vna est inter tropicum equinalem et circulum arcticum; et reliqua que est inter tropicum hyemalem et circulum antarcticum; habitabiles sūt et temperate, caliditate torride zonē existente inter tropicos et frigiditate zonarum extremarum, que sunt circa polos mundi. Idē intellige de plagiis terre illis directe suppositis.

Parallellus circul⁹ est qz quoquo versus oīs ex parte alteri circulo equidistant; vt circulus arctic⁹ parallellus est circulo cācri/ equatori/ circulo brume/ et antarcticō. Et sunt quoz parallelli insphera signati: qz sunt circul⁹ arctic⁹/ circulus cancri/ equator/ circul⁹ capricorni/ et circulus antarcticus: quarum quattuor minores arctic⁹/ cancri/ capricorni/ et antarctic⁹/ pisterint d

nant distinguuntqz quinqz celi zonas.

Esso ergo adiecte figure Apolus insidi. b. et c circulus boreus. d. e. circulus cancri. f. g. circulus brume. h. l. circulus antarcticus. I. vero polus noctis atqz astronomicus. Erit prima zona scz borea/ arctica qz totū inter b. a. c. interceptum spaciū: que cōtinuo frigore rigens inhabitata est: secunda erit totū inter b. c. et d. e. interceptum spaciū: temperata atqz habitabilis: tertia erit totū inter d. e. f. g. interceptum spaciū: feruore male legreqz habitabilis. sol enī illic sedm lineā g. d. (que nobis eclipticam designat) assidua volubilitate gyros ducentis suo feruore eē reddit inhabitata. Quarta est totum inter f. g. et h. l. interceptum spaciū: temperata atqz habitabilis: si aquarum vastitas/ et altera celi facies id impune sinat. Quinta est totum inter h. l. l. interceptum spaciū frigore semper horribē atqz inhabitata. Et cū dicimus aliquam celi zonam aut habitatam/ aut inhabitatam; hanc denominationē simili zona terre illi celi plage subiecte intelligi volum⁹. Et cū habitatam aut habitabile dicimus; bene et facile habitabilem: cum autem inhabitatam inhabitabilemque egre/ difficileqz habitabilem intelligimus. Sunt enim qui existam torridamqz zonā nūc habitat multa. Et hec quinqz zones sumpta sphera facile conspiciuntur. Cetera autem littere intellectui peruvia sunt.

Conclusio Astronomice de spera secundi finis.

Tertius liber de ortu et occasu signorum: de diuisitate dierum et noctium/ et de diversitate climatum: et primo de ortu et occasu Cosmico/ Chronico/ et heliacō, hoc est mundi temporalis et solari.

Lap. primum.

Signorum autem ortus et occasus dupliciter accipitur, quoniam quantū ad poetas, et quantum ad Astronomos. Est igitur ort⁹ et occasus signorum/ quo ad poetas triplex, scilicet cosmicus, chronic⁹, et heliac⁹. Cosmicus enim ortus siue mūdanus est, quando signū vel stella supra horizontem ex parte orientis de die ascēdit. Et licet inqualibet die artificiali sex signa sic oriātur, tamen auctoritate signū illud dicitur cosmice orizicū quo et in quo sol manet ortus. Et hic ortus proprius et principalis et quotidianus dicitur. De hoc ortu exemplum in georgicis habetur, ubi docetur ratio fabarum et milii in vere, sole existente in taurō sic. Landidus auratis aperit cum cornibus annū Taurus, et aduerso cedēs casis occidit astro. Occasus vero cosmicus est respectu oppositiōis, scz quādo sol ort⁹ cum aliquo signo, cuius signi oppositū occidit cosmice. De hoc occasu dicit in Geor-

Parallellus circulus

Quinqz zonarum celestium declaratio

Liber III.

